

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XVIII

15 Kč

3/2016

Ocenění za práci pro YMCA

příběh Miloše Vyleťala

YES – zapojte se

Youth Empowerment Space

Potenciál YMCA

na jakých přednostech můžeme stavět?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XVIII, 3/2016

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 25 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T. S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Léto je za námi, vzpomínky zůstávají...

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Andrea Gröschlová
Magdalena Rounová
Markéta Doušová
Kateřina Javůrková
Miroslav Sedláček
Iva Šípková
David Strádal

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 9. 2016
Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2016

Milí čtenáři!

Dovolte, abych vás v úvodu seznámil s historickou událostí... Toto číslo je sestaveno z přetlaku příspěvků! Většinou kolem data uzávěrky loudím o články kde se dá, ale tentokrát jsem musel dva nechat do dalšího čísla a řadu z publikovaných nasázet úsporně, i když by bylo možná zajímavější zveřejnit více obrázků... ale to budíž pozvánkou na webovou verzi - tam bude obrázků víc a navíc barevných. Každopádně moc děkuji, snad je to příslib zářných zítřků, kéž by redakce vašimi články přetékala dál.

Tématem je Potenciál YMCA - vztahuje se k němu kromě základního článku také následující o placeném zaměstnanci, což může být jednou z cest nebo další o skupině YES, jako mladé dynamické síle. Jistě impulzy v tomto směru však přináší i rozhovor s Milošem Vyleťalem.

No a pak je tu řada vzpomínek na proběhlé léto - ať už na táborech či na zahraničních cestách... No a téměř na konci jE taková zbytečná nuťnost...

A jako vždy na závěr – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Pastviny v novém...**
Pavel Ruml
- 6 Potenciál YMCA**
Jaroslav Vojta Hynek
- 8 Placený zaměstnanec - pro a proti**
Vojtěch Rálek
- 10 YES**
Vojtěch Rálek, Patricie Pastorová
- 11 Letní tábor Húrky 2016**
Iveta Holcová
- 12 Change Agents**
Patricie Pastorová
- 14 Taková byla Vlčice I**
Jirka Nořinský
- 16 Můj příběh s YMCA**
Jaroslav Vojta Hynek
- 18 Jeden den na táboře YMCA**
Markéta Doušová
- 20 Příměstské tábory Gala**
Gabriela Soukupová
- 22 Skělý tábor v Michelstadtu**
Miroslav Sedláček
- 24 Léto v Greenhillu**
Terezie Brančicová
- 30 Povinnost EET pro spolky**
Alena Hájková

a mnoho jiného...

Pastviny v novém...

Na jaře letošního roku byla dokončena nová půdní vestavba ymkařské táborové základny Pastviny ve východních Čechách. Ve vkusně a jednoduše zařízených pokojících je dalších 14 lůžek, což znamená, že na základně nyní nalezne útočiště až 44 osob.

Ke slavnostní kolaudaci se na Pastvinách 3. září shromáždila pestrá ymkařská společnost místních i přespolních. Hosté celé odpoledne a večer sdíleli slavnostní atmosféru spolu s těmi, kdo se o dílo vestavby zejména zasloužili, totiž členy letohradské Ymky. Celkem se sešlo 66 lidí ve věku od 4 týdnů do 77 let, z toho 30 dětí, a z toho 26 do 15 let. Dobrou náladu podpořilo mimo jiné 14 litrů guláše, 300 koláčů a 9 kg vepřové kýty. Kromě pozdravu předsedy Jana Blažka a generálního sekretáře Vojtěcha Rálka zazněla řeč jednoho z těch, kteří byli u zrodu Ymky Letohrad, Pavla Rumla.

Milí přátelé,

víte, co znamená slovo „totré“? (francouzsky totrrrééé) Vysvětlení je jednoduché. Přečtu vám programové prohlášení Ymky pocházející z 1. století, kousek známého textu z bible: I. Korintským 13:

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všecko, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne. Prorocství - to pomine; jazyky - ty ustanou; poznání - to bude překonáno. A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.“

Už víte, co je totré???

Tak já vám závěr přečtu ještě v kralickém znění: Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale největší z nich jestiž láska.

Apoštol Pavel si pohrává s trojkou, s tím tré; bible má ráda číslo tři. Církve mají úplně nejradši číslo tři, protože nevymysleli lepší a chytřejší způsob, jak si představit „pánaboha“, než že ho „zamknuly“ do trojky; do Trojice svaté. Trojka je magické slovo, silné číslo.

Proč s tím začínám? Protože i YMCA si pohrála s trojkou, tedy přesně s trianglem, který má každému správnému ymkaři kdykoli v srdci evokovat myšlenku na harmonii a harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše a těla. Víte, který z cípů toho ymkařského trojúhelníku představuje to či ono???

Mám zde tři obrázky, krásně si je prohlédněte a budeme hlasovat, který si myslíte, že je správný, nebo který se vám nejvíc líbí... co ymkař, to názor, zdá se.

Tradice se mají ctít; tradice se mají připomínat; tradice se mají kritizovat, měnit, smát se jim. Já chci dnes dvě tradice začít měnit. První je špatně už na dnešním plakátě. Pavel Ruml, zakladatel YMCA Letohrad. To je, Hanko, úplná blbost. Když jsem si to přečetl, tak jsem byl vteřinu strašně pyšný, pak jsem začal přemýšlet a vzpomínat. Nemohu se dnes ubránit, abych pár vzpomínek přidal. Takže k té tradici – zakladatelem Ymky v Letohradě by měl být zván Josífa Bartošek, který do mě hučel, ať ji u nás založíme. Já jsem to pak pouze předal v Letohradě. Jedním z mých vnitřních důvodů, proč jsem to celé nějak podpořil, byla moje porevoluční představa, že to všechno, co komunisti zakázali, poškodili, rušili – a bylo to dobré – musíme nějak znovu vystavět. Proto jsem se angažoval v církvi, pak na počátcích Ymky, pak i na počátku duchovní služby v armádě. Letohradskou Ymku

jste si založili vy, protože jste to celé odmakali; vzpomíňte si... Nicméně dvě vzpomínky na naše počátky zmíním – někde nějak jsem potkal Američana, který nás přijel doučit softbal; nechal nám tu darem jednu koženou červenou rukavici. Byla špičková; stejně jako všechny zážitky se softbalem. Nikdy na ty softbalové mače nezapomenu. Druhá vzpomínka se vztahuje k návštěvě Michala Šourka u Heleny Kučerové na Kunvaldě, kde jsme skládali „věčné sliby“. Pamatujete?

Přemýšlel jsem, proč YMCA a podobné organizace vždycky v historii tolik vadily a byly zakazované? Jeden zákaz je úplně legrační, ale přesto výmluvný a baví mě, jako vojenského kaplana. Několik let fungovala YMCA v rámci Čs. legií v Rusku. Po vytvoření Československa se prosadila u naší armády i mezi vysokoškoláky. V armádě YMCA zajišťovala tzv. vojenská zátíší v 39 posádkách, v univerzitních městech spoluvytvářela Studentské domovy. Protože na naši armádu vytvářela tlak Francie, byla v ní v roce 1921 činnost anglo-americké YMCA zastavena. Je to jasné, politika, velká politika opět rozhodla. Z tohoto malého příkladu je zřejmé, že velké politice YMCA vadila a vadí... a bude vadit. Stejně tak jako církve, jako všechny organizace, jejichž činnost je založena na dobrovolnictví a jejichž cílem není byznys, ale ... radost, láska... člověk. Vadí všude tam, kde se v politice objeví narcisti chorobní touhou po moci, kteří chtějí vládnout... a ovládnout... úplně všechno. Cokoli svobodného je jim trnem v oku. Nebudu jmenovat, na ně je škoda tohoto krásného odpoledne i tohoto krásného domu; výsledku vaší práce a námahy.

Tak a teď navrhu změnit druhou tradici. Neshodli jsme se, která oblast patří kterému cípu trojúhelníku. Vlastně mi ten trojúhelník vadí, on má podobu taky příkazové či zákazové dopravní značky. Dej přednost v jízdě... třeba... Já vím, že mi budete argumentovat, že tím, že nevíme, který cíp patří čemu, je schválně, aby bylo jasné naznačeno, že všechny tři oblasti člověka, tělo, duše i duch musejí být v naprosté rovnováze... Hranice jsou vymezeny, vše je v rovnováze. Jenže takových organizací, které rozvíjejí tělo a duši je moc; každý fotbalový klub; každá jogínská tělocvična. V čem je jedinečná YMCA? Vůbec ne v tom, že vychovává mladé lidi; že bojuje o granty jako všechny podobné organizace kolem; že se utkává s byrokracií, která stále narůstá... to všechno ti ostatní umějí taky... a někdy třeba lépe než my.

Myslím, že jedinečnost Ymky je v tom, že má v názvu slovo „křesťanský“, a že mluví o rozvoji ducha. A protože jste si nepozvali tělocvičáře, ale faráře, tak navrhuji novou podobu našeho vzácného loga. Je z něj jasné, že na počátku všeho konání, namáhání, celého života je duch.

Co tomu říkáte? No, mně se to strašně líbí... zkrátka, že bychom trojúhelník otočili o 180 stupňů a Duchem označili horní cíp. Hrál jsem si chvíli s tímto ujetým vtipem a moc mě to bavilo... že bych zmákl tři tisíce našich členů a přesvědčil je, že ten nápad je dobrý; pak by odešel z Čech tento nápad do světa a dostal by se všude a 58 milionů lidí na celém světě by se muselo zabývat informací, že nějakému dědkovi na Pastvinách ruplo v bedně... a navrhuje toto; a teď by planuly vášně; a že jako tradice; a vzácnost loga, které už trvá 180 let atd., atd... tuny papírů, „strašný nervy“ pro všechny; slzy by tekly, lidi by se hádali... a pak by to celé nějaké valné shromáždění zvalcovalo... a dědka by vyloučili, protože stejně platí členské příspěvky až na druhou upomínku, tak co s ním...

Děkuji za pozvání; gratuluji vám k úchvatnému dílu; rád jsem vám vyřídil, že budoucnost všeho leží v tomtřetí... a největší z nich jestiž láska. Nezapomínejte na to; važte si jeden druhého; podpiřejte se ve vaší práci – každá nejmenší událost, sebeobětavější tábor je vždycky výzvou a bojem proti totalitě, nesvobodě, nedůstojnosti a hrůzám. Každá dobrovolnická práce podepřená láskou dotýká se těl, duší a ducha lidského; míří k nebesům. Má nevystižitelný smysl.

Nyní pak zůstává totřetí...

Poznámka k článku:

Je třeba uvést na pravou míru několik detailů publikovaných v tomto článku. Logo YMCA se začalo oficiálně používat po roce 1895, jeho tradice tedy netrvá 180 let, ale asi 120. Od počátku je známo, co která strana loga představuje. Neříká se otáčet logo o 180 stupňů a jednotlivé oblasti – Ducha, duše a těla přesouvat do cípu. Ve standardní poloze totiž i tak představuje právě horní strana Ducha, pravá tělo a levá duši. Takže je vše v naprostém pořádku a nic se měnit nemusí :-).

Ano, právě DUCH (hebr. ruach) je původce, který přichází shora, který Bůh vdechuje do „chřípí“ (do TĚLA) člověka, a tak vzniká DUŠE živá. (Genesis 2,7). *JVH*

YMCA

Potenciál YMCA

Potenciál... copak to vlastně je? Podíváme-li se do slovníku, pak zjistíme, že je tento pojem odvozen z latinského potentia, což může být možnost, moc, síla, souhrn schopností, celková možnost něco udělat, mít ambice.

Pro naši úvahu není nezajímavé ani v sousloví „elektrický potenciál“ – to je skalární fyzikální veličina, která popisuje potenciální energii jednotkového elektrického náboje v neměnném elektrickém poli. Jedná se tedy o potenciál elektrického pole, tzn. množství práce potřebné pro přenesení jednotkového elektrického náboje ze vztažného bodu, kterému je přisouzen nulový potenciál, do daného místa. Za místo s nulovým potenciálem (tzn. vztažný bod) se obvykle bere nekonečně vzdálený bod. Elektrický potenciál vyjadřuje potenciální energii na jednotku náboje – tak jej můžeme dokonce vypočítat.

Co to má společného s potenciálem YMCA? Ptáme se po potenciálu, protože máme zájem na tom, aby se YMCA někam rozvíjela, posunovala, rostla po všech stranách. Proto je dobré vědět, jakým potenciálem disponujeme. Právě podle definice elektrického potenciálu – čím disponujeme, abychom dokázali zvládnout tu práci, která je třeba pro posun z bodu nula do daného – cílového místa. Asi nepůjde tento ymkařský potenciál vypočítat tak exaktně jako elektrický, přesto znát proměnné k tomu, abychom věděli do čeho se má smysl pustit a do čeho už ne, je určitě užitečné.

YMCA je plná schopných, zkušených, invenčních, otevřených a přitom stále mladých lidí. To samo o sobě je určitě tím největším potenciálem.

Podívejte se obrázek na obrázek na protější straně – co že to je? Zadáni bylo vytvořit loď z korkových zátek, kterou pak budeme pouštět po vodě... Proč se nechat svazovat konvencemi, standardními řešeními... mladý, kreativní člověk klidně vytvoří formuli 1, která parádně plavala a zároveň evokuje rychlost, modernost, úspěšnost... Pokud se Ymce podaří dát prostor lidem, kteří mají takové otevřené myšlení, pak můžeme další oblasti, které celkový potenciál YMCA tvoří využít opravdu dobře.

Kde konkrétně, v jakých oblastech, vidíme největší potenciál pro YMCA právě nyní?

Když se podíváte na anketu k tomuto tématu, která je na straně 31 tohoto čísla, tak je možno vidět, že všechny základní oblasti nejsou ve špatné kondici, stačí se tedy jen zamyslet a uchopit je právě tímto neotřelým, kreativním způsobem a pustit se do toho.

K tomu v Ymce slouží především KOPR - Komise pro rozvoj, která se zabývá strategickým plánováním, je to skupina otevřená, tak pokud jste právě dostali chuť a patříte do výše popsané skupiny lidí, rád vás KOPR přivítá.

V následujících příspěvcích se můžete dočíst o dílčích nápadech či úvahách o tom, co všechno by mohlo hrát roli pro rozvoj YMCA, aby byl její potenciál naplno využit, je přitom zřejmě samozřejmé, že tím nejdůležitějším jsou právě lidé. Pouze oni jsou totiž schopni přinést novou energii a nápady. Zkrátka na lidech stojí celá YMCA, a proto je dobré věnovat se primárně jim – jak těm, kteří Ymku tvoří, tak těm, pro které YMCA své programy připravuje.

J. V. Hynek, foto: autor textu a YMCA JH

Placený zaměstnanec – pro a proti

aneb Potřebujeme ho?

Bylo – nebylo, Valné shromáždění české Ymky v roce 2014 schválilo strategický plán. Plán, který mimo jiné říká, jakými cestami se má YMCA ubírat, aby to svědčilo jejímu poslání, byla stabilní a důvěryhodná a její práce nebyla ohrožována různými vlivy zvenčí nebo zevnitř. A do tohoto plánu, do části, která se zabývá financemi, autoři vložili cíl „Zajistit personální stabilitu fungování KČ“ s podcílem „Zajistit, aby každý kolektivní člen, který má zájem, mohl mít placeného zaměstnance na adekvátní část pracovního úvazku“.

Jako první mě napadá, že se lehce řekne, huře se udělá. Jak zajistit něco takového takřkajíc „na požádání“? Kdo to má zajistit? Lze takovou věc vůbec garantovat? Kde se úvaha o možném angažmá placeného zaměstnance vzala? Hned na začátku je proto nutné říci, že žádný kouzelný dědeček zaměstnance nepřičaruje a už vůbec na něj nesežene korunky. O to se musíme postarat sami.

Myslím, že o placeném zaměstnanci začneme uvažovat ve chvíli, kdy cítíme, že něco nefunguje, že se dál nepohneme jenom s dobrovolnickou prací, také když si přiznáme, že neumíme všechno, nemáme čas, nebo když se nám kupí nedodělky do takové míry, že se úplně vytratí chuť je zvládat. Bezesporný snad bude i důvod, že administrativní náročnost fungování spolků, vykazování činnosti, byrokracie kolem dotací apod. stále stoupá. . .

Navíc jsou to typy prací, které jen těžko chce dělat dobrovolník. Těch důvodů může být mnohonásobně více, ale pro ilustraci to, doufám, stačí. Zaměstnanec se najednou jeví jako spásné řešení. Prostě mu řekneme, on to udělá a my mu zaplatíme smlouvenou odměnu. Velmi transparentní a čisté. A až ho budeme mít, přistaneme přímo v nebi. Je to opravdu tak jednoduché?

Zkusme se nad tím zamyslet.

Proč každý kolektivní člen dělá právě to, co dělá? Má na to nějaký plán? Nějakou vizi, cíl? Proč se vůbec konkrétní lidé v konkrétním kolektivním členu spojí, aby byli Ymkou? Odpovědi mohou být různé, některé

například najdeme ve zmíněném strategickém plánu, ve kterém je formulována vize Ymky na aktuální období, nebo ve formulaci poslání, které stálo v samých počátcích Ymky, v Pařížské bázi. Práce a aktivity kolektivního člena jsou zhmotněním vize a poslání Ymky. Nikdo nemůže dělat všechno, to se ví, ale prostor Ymky je až neuvěřitelně široký. Každý si proto vybírá tu činnost, pro kterou má nejlepší podmínky a která podle něho poslání Ymky nejlépe naplňuje. A přirozeně také, která ho obohacuje, uspokojuje, baví.

Jako u všeho, neexistují jen příjemné věci. Činnost Ymky se neděje ve vzduchoprázdnu, musí respektovat zákony, vnější a vnitřní pravidla a předpisy a dodržovat své vlastní postupy, které – ač se to tak může jevit – nejsou překážkou, ale důležitou směrnicí pro kvalitní a smysluplnou práci. Jak to všechno ale stíhat? Jsme přeci převážně dobrovolníci a svůj volný čas nemáme jen pro Ymku. Přetlak je patrný zvláště ve vypjatých okamžicích. Pak jsme hotovi velmi rychle. „Nezvládnou to, potřebuji někoho ku pomoci. Jestli to mám zvládat bez újm na zdraví a vztazích, musí se s tím něco udělat. Navíc všemu nerozumím a nikdo mi nechce pomoci.“

Lépe je se na věc podívat s chladnější hlavou. Třeba si položit a odpovědět některé z následujících otázek:

- ▶ Kdo dnes dělá práci, která souvisí s provozem a činností kolektivního člena? Umí to? Má na to dostatek času? Je sám nebo jich je víc?
- ▶ Jaké úkoly řeší? Z čeho vyplývají? Kolik času zabere jejich plnění?
- ▶ Jsou úkoly v běžné situaci zvládnutelné, aniž by docházelo k narušení zdraví, osobních vztahů a pohody?
- ▶ Když už jsou po ruce pomocníci, splňují alespoň některé z těchto podmínek: Umějí to? Mají čas a kapacitu? Jsou ochotni pomáhat pravidelně?
- ▶ Ohrožuje současný stav (rozumí se, když nejde všechno hladce) běžné fungování KČ? Projevuje se jen v mimořádných situacích? Či přímo přispívá k utlumení činnosti, případně i k jejímu ukončení?
- ▶ Jakou má KČ budoucnost z hlediska zvládnání provozních a administrativních úkolů?

Ideálním výsledkem uvažování je formulace několika variant, jak situaci řešit. Možná zjistíme, že to vlastně není tak strašné, jen se někdy prostě nechce. Nebo také můžeme dojít k názoru, že více už dělat nemůžeme a bez posily to nezvládneme. Respektive, že za současného nedobrého stavu ohrožujeme samu činnost vlastní Ymky.

Jestliže dojdeme k názoru, že k udržení nebo dokonce rozvoji práce Ymky potřebujeme pomocnou ruku, určitě budeme přemítat, kde ji vzít. A dále: když už někoho najdeme, bude nám chtít pomoci? Má to být dobrovolník (na to jsme přece zvyklí) nebo si někoho (alespoň částečně) zaplatíme? Za jakých podmínek bude pracovat? Budou-li jednou z podmínek peníze, kde je vezmeme? Máme pro pomocníka místo, kde bude pracovat? Co všechno bude potřebovat, aby mohl svůj výkon odvést? Jaké jsou předpisy pro zaměstnávání? A tak dále, a tak dále...

Najednou se vyrojí další baterie otázek, které nás mohou vcelku spolehlivě odradit. Když se stane, že přesto přese všechno od svého rozhodnutí neustoupíme, začneme řešit praktické věci. Mezi ně patří například:

- ▶ vymezení pracovních úkolů pro zaměstnance (popis pracovní pozice/pracovní náplň),
- ▶ popis kvalifikace, znalostí a dovedností a praxe vhodného kandidáta,
- ▶ určení místa v organizační struktuře a způsob spolupráce v rámci KČ,
- ▶ rozsah úvazku a rozvrh pracovní doby,
- ▶ výše odměny (zatímco vysoká odměna ne vždy garantuje vysokou kvalitu práce, nízká odměna ovlivňuje kvalitu mnohem častěji),
- ▶ financování pracovní pozice,
- ▶ pracovní místo a pracovní vybavení (není výjimečné, že zaměstnanec pracuje z domova),
- ▶ nábor a výběr zaměstnance (nejlepší je z vlastních zdrojů nebo na doporučení),
- ▶ adaptace zaměstnance neboli zaškolení a zácvik,
- ▶ úkolování a kontrola splnění úkolů,
- ▶ hodnocení zaměstnance,
- ▶ komunikace se zaměstnancem,
- ▶ ... a v neposlední řadě: co když nám dojdou peníze?

Zaměstnanec nepůsobí ovšem jen starostí. Jakmile se zaběhne – což je zpravidla 3–6 měsíců podle situace

a rozsahu pracovních úkolů, je (nebo má být) zaměstnanec především přínosem:

- ▶ zaměstnanec vykonává takovou práci, kterou mu v rámci jeho pracovní náplně určíme,
- ▶ nemusíme ho „prosit“, je za svou práci placený (technicky vzato je to obchodní vztah),
- ▶ má na svoji práci vyhrazený čas (který nám tak často chybí), dodržuje termíny (v ideálním případě),
- ▶ má takovou kvalifikaci, kterou potřebujeme (samozřejmě za předpokladu, že vybereme správně),
- ▶ eventuální chyby nemusíme přehlížet, ale bez problémů je vytkneme, případně oceníme pokoutou,
- ▶ když bude nejhůře, zaměstnance propustíme.

U zaměstnance předpokládáme určitou míru loajality, samostatnosti, odpovědnosti a schopnosti plnit svěřené úkoly, případně se sám řídit a některé situace a úkoly aktivně předjímat a řešit. Na druhou stranu zaměstnanec není otrok, kterého můžeme svévolně zneužívat a chtít po něm věci, které se ve slušné společnosti nedělají.

Klíčovou se nakonec jeví otázka financování. Ověřenou skutečností zůstává, že na mzdy se peníze neshánějí lehce. Leckdo přidá na konkrétní aktivity, ale na provoz a zaměstnance se peníze nehrnou. Nejlepší je proto využít zdrojů, které nejsou účelově svázány: výnosy z vlastní činnosti, vnitřní granty, členské příspěvky, neúčelové dary jednotlivců a podnikatelských subjektů.

Existence platné smlouvy se zaměstnancem zároveň vede k vyšší míře odpovědnosti kolektivního člena v oblasti fundraisingu. Se zaměstnancem není dobré hrát hru „jednou na mzdu je, podruhé není“. Stojí proto za úvahu, jestli by zaměstnanec neměl mít v popisu práce i podíl na získání finančních prostředků na svoji výplatu. Ale to je už jiné téma.

Ti kolektivní členové, kteří placeného zaměstnance mají, si nejspíš předchozí řádky přečetli s lehkým úsměvem na rtech a s pevným názorem, že je to všechno ještě složitější. Pochopitelně, tento článek není vyčerpávajícím pojednáním o „mít či nemít“ placeného zaměstnance, ale – jak doufám, alespoň trochu přispěje k racionalizaci úvah, zda je či není placený zaměstnanec cestou pro našeho kolektivního člena.

Vojtěch Rálek, generální sekretář YMCA v ČR

Česká YMCA je bohatší o perspektivní mladou pracovní skupinu, která si po vzoru YMCA Europe zvolila název YES. O co se jedná?

Stejně jako na evropské úrovni se i česká YMCA snaží podchytit mladé aktivní ymkaře, kteří jsou její budoucností. YES (Youth Empowerment Space) je skupina mladých ymkařských vedoucích, kteří chtějí motivovat všechny ymkaře, aby se aktivně podíleli na změnách ve svém okolí, šířili dobré jméno Ymky a aktivně ovlivňovali rozvoj a směřování své i národní Ymky.

Jak to bude prakticky fungovat?

Na začátek potřebujeme alespoň 10 mladých odvážlivců, kteří postaví skupinu YES na nohy. V YES uvítáme vedoucí YMCA, kteří:

- ▶ jsou ve věku od 18 do 30 let
- ▶ jsou aktivní ve své Ymce
- ▶ chtějí, aby hlas mladých lidí byl (vy)slyšen
- ▶ se chtějí více zapojit do práce Ymky na národní i mezinárodní úrovni.

Podrobné informace o tom, co YES je a kam směřuje, naleznete v příloze a také na adrese www.ymca.cz/yes.

Jak se do práce YES přihlásit?

Soubor „YES účastníci“ slouží nejen jako svého druhu manifest, ale také jako přihláška. Vyplňte ji a do 31. 10. zašlete na adresu yes@ymca.cz.

Zároveň šiřte informace všemi směry, kde tušíte potenciální kandidáty na práci ve skupině YES.

Již ve dnech 17.–19. 11. se v Praze v Paláci YMCA sejdou všichni zájemci na 1. setkání, které dá práci skupině YES jasný směr. Předpokládáme, že k takovým celoskupinovým setkáním bude docházet 3–4 x ročně, pravděpodobně blízko či ve stejných termínech jako se scházejí vrcholné orgány YMCA v ČR, tj. Valné shromáždění a Ústřední výbor. V mezidobí bude skupina komunikovat a spolupracovat telefonicky, mailem, na sociálních sítích. Vyloučena ovšem nejsou ani osobní setkání.

Co práce členům skupiny YES přinese:

- ▶ nové znalosti a zkušenosti
- ▶ znalosti o YMCA v ČR a ve světě
- ▶ zajímavé projekty a akce
- ▶ možnost být vyslyšeni
- ▶ nové kamarády.

Co bude práce v YES od členů vyžadovat:

- ▶ silnou identifikaci s Ymkou
- ▶ aktivitu, kreativitu, otevřenost, dynamičnost, odvahu
- ▶ nemalou porci času
- ▶ finanční příspěvek na organizaci setkání.

Zrod skupiny YES je svým způsobem historický okamžik. Za to, že skupina YES začíná pracovat, patří dík především hybné síle celého díla, kterou je Katka Javůrková, zvaná Čač. Ona Vás bude provázet příští činností skupiny YES a na ni se můžete obracet se svými dotazy. Přejí skupině YES dlouhý život a těším se na spolupráci.

V. Rálek, P. Pastorová YMCA v ČR, foto: Philip Willson

Perfektní tábor je založen na ještě perfektnější celoroční přípravě, hvězdném týmu vedoucích, hezkém počasí a hlavně na dětech. Až na počasí, za které jsme nemohli, mohu skromně říct, že jsme opět naplnili vše, co jsme si pro letošní tábor stanovili.

První srpnovou sobotu, tedy 6. 8. 2016, se před strmilovskou farou sešlo 8 stálých vedoucích, nově 2 praktičtější a téměř 21 natěšených dětí. Sešlo se nám několik mazáků z minulých let, ale co nás potěšilo ještě víc, byl počet nově jedoucích prvňáčků a druháčků. V tomto početném složení jsme jako už třetí rok vyrazili směř tábořiště Hůrky.

Tématem a náplní celého tábora bylo 10 ran egyptských. Vzhledem k 7 dnům a 10 ranám, jsme museli dětem po 3 dny uštěďřovat dvojnásobnou dávku ran. Ačkoliv toto téma možná vybízí k tělesným a jiným trestům, ujistíme vás i rodiče, že našim dětem nebyl během tábora zkriven jediný vlásek. Ve společnosti Mojžíše, Izraelitů, faraona a Egyptanů jsme si užívali různé bojovky (jako třeba jak vyléčit svému vedoucímu dobytčí mor), soutěže kreativity (při tvorbě nejhezčí žaby) a jiných všemožných dovedností (naučení prstové abecedy, která se v životě vždycky hodí), podle nichž se určovalo pořadí oddílů na imaginárních bednách vítězů. Jeden z večerů s tématem tmy vyplnili svou obsáhlou přednáškou i hvězdáři z pražské Štefánikovy hvězdárny. Děti pak do noci nadšeně pozorovaly velkými dalekohledy nebo plné hvězd, které jim páni hvězdáři s ještě větším nadšením popisovali.

Tábor nebyl jenom o hraní a zábavě, ale také jsme poznávali okolní krajinu a její krásy. Ať už jsme se první dny chodili koupat do Osiky, nebo jsme vyrazili na výlet do nedalekých Slavonic. Ve Slavonicích nás čekala prohlídka zdejšího podzemí a zrovna my jsme měli tu čest, že nás jím provedla sama jedna z našich vedoucích, která zde kdysi pracovala. Většina vedoucích už měla s těmito malými a úzkými chodbami, které klaustrofobikům už po pár metrech působí zle, své zkušenosti, a tak je přenechala těm dospělým, kteří zde ještě nikdy nebyli. O to víc jsme byli překvapeni, když z podzemí vylezly vysmáté děti a naopak brečící a nadávající vedoucí. S nadšenými zájemci jsme si pak ještě vyšlápli schody slavonické věže a pokochali se krásou této renesanční perly shora. Následující den jsme završili naše putování cestou za pokladem, v jehož obsahu se skrývala krásná láhev s logem YMCA.

Po vydařeném týdnu plném zážitků, jsme z autobusu vystoupili ve stejném počtu, bez zranění či jiných nepříjemných následků. A pak už jsme všichni vyrazili vstříc vroucím náručím našich rodičů a poté, i když někteří nedobrovolně, do sprch, van a čistých měkkých postýlek.

Tak zase příště! Už teď se těšíme! A jestli budeme v následujících letech navazovat a pokračovat v příbězích tak jako jsou v Bibli, tak budeme příštích 40 let putovat pouští. To zní docela optimisticky, ne? :-)

Iveta Holcová, YMCA Strmilov

... tentokrát v Chiang Mai v Thajsku

Dva roky uplynuly jako voda a najednou tu bylo druhé, a tím pádem i poslední „global gathering“, kde sešli všichni change agenti, aby se ještě něco přiučili, sdělili své úspěchy i strasti a vytvořili ještě silnější přátelská pouta napříč celým světem.

Cesta z Prahy do Chiang Mai, byla dlouhá a vyčerpávající, ale na letišti na nás čekalo velice příjemné překvapení v podobě usměvavých dobrovolníků z YMCA Chaing Mai, které nás dovezli až do YMCA hostelu.

První den byl pouze příjezdový, takže jsme se spíše seznamovali s novými lidmi a oprašovali přátelství z minulého roku. Povíдали si, jak o tom, co se nám za ten rok přihodilo v osobních životech, tak o naší práci v YMCA a projektech, spojených s CA programem.

Světová YMCA vyhledává každým rokem tzv. world challenge, která letos nesla název #giveavoice, tudíž „dát hlas“ mladým lidem. Umožnit jim říct svůj názor. Zapojit se do procesu.

Tudíž byl letos trochu jiný koncept než na loňském global gathering. Většinu seminářů a školení vedli právě někteří z nás. Více jsme diskutovali a měli možnost projevit, co si o daném tématu myslíme my a jaké s tím máme zkušenosti.

Témata školení byla různá a my jsme si mohli vybrat vždy z několika možností a tím pádem se zúčastnit toho, co nás opravdu zajímá. Například: StopPoverty, sebevědomí, duševní zdraví, propagace, životní prostředí, sport, a mnoho dalších.

Mohlo by se tedy zdát, že jsme celou dobu jen seděli na přednáškách, poslouchali a diskutovali. To ale není tak úplně pravda.

O víkendu jsme si mohli vybrat z několika workshopů a vyjet mimo YMCA hostel. Já jsem se například zúčastnila WS Youth Empowerment. Se skupinou asi dalších 15 lidí jsme se vydali na střední školu, kde jsme si se žáky zahráli pár her, zatančili a zapříváli lidové písně.

Nebyla to ale pouze zábava, ale i těžká práce, protože jsme potom „stavěli“ tzv. mushroom house, což v praxi znamenalo vyrobit cement a poté vytvořit podlahu. Nakonec jsme to ale za pomoci lidských řetězů z CA a studentů zvládli!

Abychom neupustili od křesťanského duchu, který každá ymkařská akce nese, měli jsme každý den zamyšlení. A většina z nich byla doplněna o zpívání chval, což potěšilo tedy nejen duši a srdce, ale i uši.

Vyvrcholením celého global gathering byl závěrečný večer. Ten byl jakýmsi ukončením celého dvouročního programu. Každý z nás dostal plaketu se jménem, která stvrzuje to, že jsme řádně vyškolení CA. Celý večer byl ozvláštněn o národní kroje, ve kterých jsme měli za úkol přijít.

Zakončení to bylo opravdu velkolepé. S výbornou večerí v thajském stylu, vystoupeními některých CA a živou muzikou.

Závěrem bych už snad jen podotkla, jak významné a přínosné pro mě bylo, že jsem měla tu možnost být součástí tohoto programu. Poznala jsem skvělé lidi z různých koutů světa, našla nové přátele, získala neuvěřitelné množství nových informací, zkušeností i dovedností a měla jsem možnost navštívit nové země a poznat tak jejich kulturu.

Být součástí programu Change Agents sebou sice nese dost práce a času stráveného nad úkoly, projektem či na školeních, ale rozhodně to za to stojí.

Tímto bych tedy chtěla poděkovat YMCA v ČR, že nám - dvěma novým čerstvě vyškoleným „change agentkám“ - dala tu možnost se tohoto programu zúčastnit.

Patricie Pastorová, YMCA DAP, foto: Philip Willson

Taková byla Vlčice I. 2016 – Letopisy Narnie

Tak jako každý rok i letos jsme se toužebně shromáždili na vlakovém nádraží, abychom se vydali na místo, které všichni tak moc milujeme. Už už jsme nastupovali do autobusu, ale v tom se časoprostor tak nějak podivně zašmodrchal.

Ocitli jsme se na Nástupišti u osamělé lampy v lese (což je v Londýně, kdybyste to nevěděli). A hnedka se z nás stali evakuáci, protože na (teď už) naše město dopadaly bomby druhé světové války. Nastal čas loučení. Nejdjemněji kapesníčky mávali sourozenci Pevenciovi na svou mamku Stáňu. Vydali jsme se na cestu... Na venkov.

Po příjezdu na nás čekal bezpočetný dav dalších dětí. No chtěli jsme si s nimi začít hrát, ale oni naskákali do autobusu jak krtkové v kalhotách do díry a tramtarádili pryč. Chvilí jsme koukali jak poslední brambory ze sklepa, a pak začali chápat. Mezi stromy se zjevila služebná, že prý se jmenuje paní Rázná, že jsme od tečka ubytovaný u pana Profesora a že jestli se nechystáme sekat latinu, tak si můžeme rovnou sbalit svých pět melounů.

V Londýně se sice lidé na rychlo shánějí

po svých švestkách, ale proč je to tady jinak, jsme se neodvážili zeptat.

Služebná odešla, my se rozhlédli po okolí a... A bylo nám dobře. Vypadalo to totiž, jako bychom byli na Vlčici, jen pár stromů chybělo. Malí špuntové z toho byli doslova omámení. Vymysleli si, že viděli nějakého founa... Ufouna... Ve skříní... Nebo tak něco. Hned další den se v té almaře tísnil celý náš tábor, když jsme rozbili okno paní Rázné přímo před nosem. Almara, do které se vtěsná celý svět, Narnie. Po nezbytné omluvě maličkým za nevěřičnost jsme chtěli vidět pana fauna Tumnuse. Ale cestu nám zkřížil bobr, mluvicí bobr. Říkal, že Tumnus je zajat u Bílé čarodějnice, která si uzurpuje celou Zemi (tu ve skříní).

Ale, je tu naděje na záchranu, tou nadějí jsme my. Na nic nečekající, rozběhli jsme se hledat Aslanovu armádu (Aslan, je ten největší a nejhuňatější hrdina pod sluncem). Jenom Edmundovi se to popletlo v hlavě a běžel za tou Bílou Ochechulí, že prý mrzne a potřebuje zahřát. Ta si ho ještě před společnou návštěvou Narnie omotala kolem hroudy tureckého medu, ve které chtěla mít v nehybnosti uvězněné nás všechny. Edmunda za nespl-

nění jejích úkladů zabásla, poslala smečku vlků, vyhlásila válku.

Z téhle bryndy nás vytáhla až Aslanova oběť a znovu-obživnutí. To Bílá „královna“ nerozdýchala, čímž nastal mír a pokoj. Pro nás ale netrval dlouho, omylem jsme se dostali zpět do domu pana Profesora přímo do spárů Rázné paní služebné (Když jste schovaní ve skříni, tak se čas v normálním světě zastaví). Za trest nás čekala povinná túra na lesní hotel Peršlák. Ale moc účinné trestání to nebylo. Pořádně jsme se rozsoupli, palačinky nestačili lítat vzduchem.

Člověk by si řekl, že tady to dobrodružství skončí, ale ne. Narnie na nás čekala ještě podruhé. A v ní princ Kaspian, profesor Kornelius, Trumpkin, Miraz, paní z Lichometníku a další a další. Všichni ti dobří i škaredí si s námi zažili své, každý podle libosti. Řinčení mečů a dobývání hradů. Byla to fuška, krásná fuška. Zvládli jsme to jen díky kvalitní stravě. Kuchařkám jsme svou přízeň projevovali chrabrym vyháněním oslů, co se každý den

schovávali za kamny. Duchovní sycení obstaralo vyprávění o pánu Ježíši. Dvakrát během putování nás srdnatě objala katedrála uhnětená ze stromoví. Rány z boje hojila prohřátá (po přimhouření obou očí a zapojení fantazie i průzračná) voda ze Staňkova.

Počasi nám fandilo. Jen první večer, když ještě nevědělo, že budeme kamarádi, trochu bouřilo. No a předposlední celý den si z nás ztropilo kanadský žertík. Vystrčilo z nebe takovou velkou rouru, ždímalo do ní jeden mrak za druhým a řehalo se u toho dobré tři hodiny. Ale my se smáli s ním. Bylo nám fajn.

Časoprostor znovu nalezl svůj řád, my se tak opět ocitli na nádraží v Jindřichově Hradci a čekal na nás ten nejmudnější úkol, poslední táborový nástup a poslední společná objetí. Ještě dlouho nás budou u srdce hřát vzpomínky na Vlčici I 2016.

*Jirka Nořinský, YMCA Jindřichův Hradec,
foto: Archiv autora textu*

Můj příběh s YMCA

rozhovor s Milošem Vyleřalem, oceněným za zásluhy a celoživotní přínos YMCA.

V letošním roce byli ocenění první 3 ymkaři za svůj dlouhodobý přínos pro YMCA. V předminulém čísle byl přetištěn několik let starý rozhovor s Tomášem Matuškou, který dostal toto ocenění in memoriam. V minulém čísle jsme přinesli druhý rozhovor s Hankou Šormovou, dlouholetou ředitelkou YMCA Praha. Rozhovor s Milošem Vyleřalem tak tuto minisérii uzavírá...

Jaké bylo tvé první setkání s YMCA?

Úžasné, strhující a proměňující! V létě roku 1989 jsme se s manželkou, našimi dvěma dětmi a přáteli zúčastnili tábora pro křesťanské rodiny ve Finsku, který byl zaměřen na obnovu a prohlubování vztahu v manželství. Od přátel, kteří nám to tam domluvili jsme tak trochu věděli do čeho jdeme, ale skutečnost předčila jakékoliv naše představy. Srdečné přijetí, přátelství, duchovní atmosféra, ekumena, spontánnost modliteb, chval, ale také poctivá práce na sobě a našich vztazích, jak manželských, tak s Ježíšem... No a všude na materiálech byl, v té době pro mne ještě neznámý symbol trojúhelníku se záhadnými písmenky NMKY (což je finsky YMCA). Jak jsem se pak dozvěděl, tento program pořádala Helsinská YMCA, ve které také vznikl.

Co tě přesvědčilo, stát se členem a věnovat Ymce podstatnou část svého času a života?

Právě zkušenost z tohoto tábora a přátelství, která zde vznikla. Vnímali jsme, že to, co jsme tam prožili, dozvzdělá se a mohli uplatnit v našem životě je velké bohatství, které bychom si neměli nechat jenom pro sebe. Ze začátku se zdálo, že možnosti zorganizovat manželský rodinný tábor a obdobný program jako ve Finsku budou omezené. Psal se stále rok 89. Avšak díky velké změně, ke které v listopadu došlo, mohla YMCA obnovit svou činnost také u nás a my jsme považovali za čest, že to co jsme od YMCA ve Finsku přijali, budeme moci také už jako ymkaři rozvíjet a předávat.

Co ti členství v YMCA přineslo?

Především setkání s mnoha skvělými lid-

mi, od kterých jsem byl obdarován a někdy zase mohl obdarovat je. Někteří mi byli vzorem, učitelé a někteří se stali mými přáteli. Na začátku to byl Kari Törmä (pastor a tvůrce programu Manželských setkání) a jeho spolupracovníci, kteří nám naprosto nezištně předali celé jejich know-how a pak léta doprovázeli a pomáhali s jeho realizací. Pak naši ymkařští senioři, Dr. Drápal, Šimek, Šimsa a mnoho dalších, kteří obnovovali Československou YMCA, jezdili po republice, navazovali osobní kontakty a svým zápallem a životním postojem dokázali nadchnout další... Podobně jsem však obdarován spolupracovníky a přáteli, se kterými jsme rozjžděli a vedli Manželská setkání u nás, řešili problémy YMCA ČR, nebo nás spojují společné zážitky. Spousta nádherných lidí, se kterými bych se bez YMCA nejspíš nesešel.

Mimo to mi YMCA přinesla také možnost mnoha novým věcem se naučit a neustrnout a být aspoň trochu užitečný pro druhé. Někdy to taky znamenalo spoustu práce, stres, únavu, ale nakonec vždy radost ze smysluplného díla, které za to stojí.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

V otevřenosti pro různost. Na YMCA mi vždy byla sympatická ekumena. Schopnost spolupráce křesťanů různých církví a otevřenost i k těm ostatním, „nekostelovým“. Dnes se mi zdá tato schopnost ještě potřebnější. Společnost se drolí do množství uzavřených, vyhraněných skupin. Církev ze strachu z odchodu svých členů striktněji vytyčují své hranice. YMCA je často přirovnávána k mostu. Myslím, že v tom je velký potenciál i naší YMCA.

Vidíš i nějaké slabiny?

Jednou z nich je paradoxně otevřenost pro různost. Tak jak ji vnímám jako silnou stránku, vidím ji i jako riziko. Naše republiková YMCA je otevřena různým aktivitám. Jednotlivé YMCA KČ se pak od sebe hodně liší svým zaměřením a nejsou schopné vyvíjet činnost a zajímat se o dění mimo svůj obzor. Nezbyvá energie pro vytvá-

ření mostů s ostatními sdruženími YMCA. Je mi líto, že i v našem sdružení YMCA Setkání máme málo lidí schopných a ochotných zapojit se do činnosti ústředního výboru, pracovních skupin, nebo zajat na Setkání YMCA na Soběšín. Je to dlouhodobá slabina české YMCA. O to více si však vážím vytrvalé snahy našich „statutářů“ a ústředí, že se snaží hledat a vytvářet podmínky pro takové mosty mezi námi. Stejně tak děkuji každému našemu dobrovolníkovi, který nás na takových společných akcích zastupuje, byť ho to stojí další kus času, který si musí ukrojit jinde.

Kdybys mohl, co bys od zítřka v YMCA změnil?

Takové věci se obvykle lehce říkají, ale těžko dělají. Já jsem už tuto možnost měl pět let jako předseda a rok jako GS. Víím, co to obnáší a jsem vděčný za to, co v naší YMCA v současnosti máme: tvůrčí, konstruktivní atmosféru; k tomu starší členy se zkušeností, a mladé s chutí dělat Ymku lepší. To je skvělá kombinace pro životaschopné změny a růst.

Ale rozumím i nadsázce této otázky. Takže pokud bych byl kouzelný dědeček, tak bych způsobil, že všem, kdo se zúčastní nějaké Ymkařské akce se zapálí srdce pro Ježíše a bude mít touhu takovou podobnou akci udělat zase pro další lidi...

Můžeš vyslovit 3 přání pro YMCA?

Ať si je vědoma své historie i bohatství, je sebevědomá, ale neohlíží se příliš nazpátek a není namyšlena.

Ať se rozvíjí, má své moudré vize a cíle, ale nelpí na nich, když se ukáže potřeba je změnit.

Ať každý den vidí, kdo jsou dnes chudí, nemocní, osamělí, strádající, potřební a nachází způsob jak jim být nablízku, jak to dělal její zakladatel, George Williams.

Polož si nějakou otázku a hned na ni odpověz.

Máš ještě nějakou ymkařskou vizi? – Mám. Stále doufám, že se podaří i u nás rozvinout skvělý program americké YMCA pro rodiče s dětmi pod názvem YMCA Adventure Guides. Mají s ním téměř stoletou zkušenost a kompletní know-how! Podobně jako se v minulosti podařilo vytvořit programy Manželská setkání, Ten Sing, YMCA Skaut, které čerpaly z bohaté zkušenosti našich partnerských Ymek. Před šesti lety jsme udělali v Brně s Oklahomskou YMCA vstupní seminář pro naše ymkaře a zájemce. Rád bych opět takový seminář zopakoval, nyní ve spolupráci s těmi, kdo tento program používají a mají s ním skvělé zkušenosti i v našich podmínkách. Jsem přesvědčen, že je stále důležitější vytvářet podmínky pro společné prožívání času rodičů, hlavně otců, se svými dětmi. Zájemci z řad českých Ymek jsou vítáni. :-)

Za rozhovor děkuje J. V. Hynek, foto: YMCA Setkání

Jeden den na táboře YMCA – prostor pro Tebe

Budím se chvíli před budíčkem a vstávám z postele, do které se znovu dostanu až někdy po půlnoci. Máme poslední celý den na táboře, zítra už jedeme domů.

Vedoucí Janek začíná s kytarou obcházet chatky a budí děti, já jdu chvíli po něm, přeji všem dobré ráno a připomínám rozcvičku. Taneční sestavu na ranní protažení připravila Marika, hudba i tanec děti celkem baví a společně s dětmi cvičí i většina vedoucích.

Pak už následuje ranní hygiena a společně jdeme na snídani. Na soběšinském tábořišti to máme docela daleko, obýváme jeho vzdálenější a klidnější část. Ke snídani si každý může vybrat podle libosti z velké nabídky švédského stolu. Pozorují děti, které na začátku tábora jedly pouze oblíbené lupínky s mlékem nebo jogurtem a na konci týdne volí raději párky.

Po snídani je čas na úklid a poté se scházíme v klubovně na ranním zamyšlení. Každý z předchozích dnů byl zaměřen na rozvoj některé důležité schopnosti či dovednosti – poznávání okolí, spolupráce, zručnost, odvaha,

rozum a dnes zakončíme důrazem na tělesné a pohybové dovednosti. Janek připomíná dětem symboliku ymkařského trojúhelníku a vysvětluje význam posilování různých složek osobnosti.

V dopoledním programu si děti vybírají z workshopů – zálesáckého a hudebně divadelního. Zálesáci pod vedením Vladi napřed zkouší různými způsoby zapalovat oheň a současně si povídají o možnostech zvládnání různých nebezpečí v přírodě a poté budují v lese přístřešky.

Druhá skupina se učí s Marikou zpívat píseň Challenge accepted a pak hraje s Jankem scénky. V předchozích dnech byly na výběr míčové hry s Anet a Ondrou, běhací hry, výroba šátků či papírových dalekohledů s Lenkou a také plavba na pramicích či koupání v řece a brouzdališti.

Vedoucí, kteří zrovna nemají na starosti děti, připravují odpolední desetiboj. Ten bude poslední částí táborové hry na motivy letopisů Narnie. Děti na táboře prošli branou do Narnie a zjistily, že zlý Taš ovládl hrad Cair Paravel a úkolem táborníků je dobýt jej zpět. Každý den

bylo nutné zdolávat různé překážky, ale právě při tom účastníci posilovali své schopnosti a dovednosti.

Po obědě mají děti polední klid, někteří jej využívají skutečně k odpočinku v posteli, neklidnější povahy hrají ping pong nebo stolní hry.

Odpoledne začíná narnijskými Vánoce, kdy děti u karamelovníku dostanou výbavu pro závěrečný boj. Tento „boj“ se skládá z deseti disciplín, mezi ně patří prolézání pavučinou, opičí (Rípočípova) dráha, skok daleký z nestabilního prkna (Eustacův skok), štafetový (Šastův) běh, lukostřelba s královnou Zuzanou, přenos Lucinčina lektvaru či hod namydlenou holínkou (Poslední zbraň). Závěrečná bitva mezi čtyřmi týmy je přechod po ledových krách, po něm už je hrad dobyt a následuje slavnostní večer, při kterém jsou všechny děti pasovány na rytíře a rytířky Narnie.

V předchozích večerech jsme hráli kufr, zpívali a hráli hry u ohně, jako odpočinek po náročném celodenním putování (které výborně připravila Majda) sledovali film Lev, čarodějnice a skříň nebo hráli hry v klubovně. Nechyběla ani noční hra, při které děti prošly společně s vedoucími

temným lesem, a pak už samostatně po svíčkách putovaly k vile, kde mimo jiné slíbily, že chtějí konat dobro a pomáhat a zachovají odvahu, kterou dnes získaly.

Závěrečná slavnost končí a děti jdou celkem dobrovolně spát, protože už jsou po celém týdnu opravdu unavené. Vedoucí ještě některým dětem čtou nebo s nimi před spaním zapisují dojmy do deníčků.

Všichni vedoucí se sejdou ještě na závěrečné poradě, kde probereme program zítřejšího dne, jsou to hlavně technické záležitosti, protože hlavním cílem dne bude už jen balení a odjezd. Ale domluvíme i závěrečné krátké vystoupení pro správce tábořiště, kuchaře a další zaměstnance jako poděkování za to, jak výborně se o nás po celý týden starali.

A já hlavně děkuji všem vedoucím, kteří věnovali svůj čas dětem. Věřím tomu, že se tábor povedl a bude pokračovat.

Markéta Doušová, hlavní vedoucí tábora, foto:

Příměstské tábory GALA

Letos jsme s Ymkou pořádali v Netunicích u Plzně čtyři příměstské tábory – farmářský, výtvarný, dobrodružný a tábor pro malé prince a princezny.

Na každém z táborů jsme se s dětmi modlili před jídlem a rodičům jsme každý den posílali večer email s fotkami a informacemi z právě proběhlého dne. Celkem se našich táborů zúčastnilo 76 dětí.

Na farmářském táboře jsme začínali každý den tím, že jsme s dětmi natrhali trávu a následně ji dali kozám a králíkům.

Jeden den jsme se věnovali včelařství. Dětem jsme vysvětlili, jak žijí a pracují včely v úlu a poté jsme jim úl ukázali. V rámci výuky jsme k velké radosti dětí i vytáčeli med. Starší děti si pak mohly vyzkoušet označit barvou trubce. Další dny jsme s dětmi pekli domácí chléb, dělali domácí nakládaný sýr, dojíli kozu, mlátili, přebírali a mleli v mlýnku pšenici, vařili polévku v kotlíku nad ohněm a hráli nejrůznější hry.

V rámci tábora pro malé princezny si děti vyzkoušely spoustu činností – vyrobit si princeznov-

ské vybavení, učit se věci, které se princové a princezny museli dříve učit (např. základy francouzského šermu, diplomatického jednání, tance i ladění barev), zúčastnili se čajového dýchánku, princeznovského plesu a nakonec i přemohly zlou čarodějnici a zachránily princeznu Lilianu kouzelným lektvarem ježibaby Žababy.

S dětmi jsme malovali hrníčky, zdobili škrabošky, vyšívali, s princem vyráběli meč, šili jahelničky, skládali origami, pekli housky, vyráběli vějíře a prstýnky a společně si celý tábor užili.

Třetí příměstský tábor jsme pojali jako dobrodružnou výpravu za pokladem.

S dětmi jsme jezdili na člunu a stříleli ze vzduchovky na terč a stavěli v lese přístřešky z přírodního materiálu. Také jsme vyráběli budky, které si pak děti mohly odnést domů, a navštívili jsme farmu, kde se děti svezly na koních. V rámci tábora jsme se učili vázat uzly, rozdělovat oheň křesadlem a zopakovali jsme si nauku o jedlých a nejedlých rostlinách. Děti si zahrály spoustu her, ve kterých musely projít nebezpečnou cestou džunglí, porazit lidožrouty, vyhledat všechny poztrácené části mapy a dojít podle ní k pokladu.

Během výtvarného tábora se z táborníků stali žáci umělecké Akademie Giovanniho Luccacina, kteří museli vyzrát na žáky konkurenční Školy umělců Otty von Krauta a získat zpět ukradený obraz. V rámci tábora si děti kromě dobrodružných her s nepřátelskými „Krautáky“ vyzkoušely mnoho věcí:

Společně jsme dělali koláže, vyráběli skutečná mýdla, stavěli klenby, vyráběli z FIMO hmoty, vyráběli náhrdelníčky, stavěli sochy, odlévali svíčky z vosku, vyráběli lampičky, záložky, zkoušeli enkaustiku a malovali v přírodě. Všechno jsme si spolu vychutnali a na konci tábora našli ukradený obraz pana ředitele. :-)

Největší odměnou pro nás je odezva rodičů a dětí, které se již nyní těší na další tábory v příštím roce.

Další informace a fotky z tábora naleznete na odkazu: <http://galatabor.cz/>

*Gabriela Soukupová, YMCA Děčín, Netunice,
Foto: Archiv autorky textu*

► **Máte ve svém středu nějakou zajímavou ymkařskou osobnost?**

► **Pracuje ve vašem sdružení dobrovolník či pracovník, jehož činnost je typická či naopak nezvyklá pro YMCA?**

► **Je mezi vámi někdo, jehož příběh či pozice může inspirovat ostatní?**

► **Oceňte svého dobrovolníka tím, že si o něm přečtou ostatní!**

► **Co Vám může připadat všední a obyčejné, může čtenáře přivést k zamyšlení a nasměrování...**

► **Podělte se o svůj příběh.**

Vaše náměty a tipy pošlete na známý email: protein@ymca.cz, ozve se Vám o domluvě rozhovor a jeho formu. Děkujeme.

Skvělý evropský tábor YMCA v německém Michelstadtu!

Na konci července proběhl v německém městě Michelstadt evropský tábor pro pracovníky s mládeží, kde se mladí lidé z nejrůznějších států Evropy od České republiky po Island, Rusko, Skotsko, Ukrajinu mohli společně setkat a prožít spolu týden plný zážitků a dobrodružství.

Tábor začínal jak jinak než seznámením všech a celého světa, pamatují si, že naše země byla pojmenována jako země, kde se vypije nejvíce piva na světě, inu co se dá dělat. Druhý den následovaly již samotné workshopy – samozřejmě nemohl chybět TEN SING, ale také byl kurz pro pracovníky s mládeží, sporty, dále workshop, kde stavěli celý týden lesní domek, a také

media tým, který zpracovával fotky a tvořil videa z celého tábora. Největší nával byl asi ve skupině stavějící lesní domek a taky ve skupině TEN SING.

Já osobně jsem byl v media týmu, takže jsem viděl všechny postupné kroky a vývoje v jednotlivých kurzech a musím říct, že práce byla odvedena opravdu skvěle. Na lesní domek jsme se mohli podívat poslední večer, kdy bylo na samotném domku každodělní bistro.

Jak probíhal celý týden? Ráno byl vždy společný program na nejrůznější témata (např. jazykové bariéry, rozdílnosti, atd.). Po společném programu následovaly vždy workshopy, až do oběda. Po obědě byl odpočinek, který já jsem prožíval na poradě vedoucích, která se většinou

protáhla až do začátku zkušeností, kde tedy kdokoli mohl cokoli nabídnout ostatním. Já jsem byl například na ruském vaření, kde jsme dělali palačinky, či na improvizáčním divadle. Po večeři následoval nejrůznější program – jako například populární TED talk, tedy každý mohl v omezeném čase zmínit nějaký svůj podnět a pak byl kratší čas na otázky, nebo hry, spirituální procházky a mnoho jiného.

Zažili jsme také celodenní výlet do Wiesbaden, kde jsme mohli prožít prohlídku světa techniky a vědy, která byla okouzující a kde by se dalo strávit celý den, jenže odpoledne jsme měli ještě procházku po samotném lázeňském městě. V poslední den samozřejmě bylo velké vystoupení a prezentace všech workshopů a zkušeností a všeho, co jsme se mohli naučit.

Takto ve stručnosti, jak probíhal Evropský tábor YMCA pro pracovníky s mládeží. Prožili jsme ještě mnoho dalších dobrodružství, ale to by bylo na delší povídání. Je však velká naděje, že za dva roky bude další ročník tohoto tábora v Česku, tak se můžete přijet podívat a zhodnotit sami.

Miroslav Sedláček, YMCA Orlová, foto: autor textu

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 3/2016 DOTAZUJTE SE

Úvodník

Pavol Bargár

Téma

Pavel Hošek: Dotazujte se!

Lukáš Klíma: O životodárném hledání Hospodina

Daniel Mayer: Ámos 5,4 v rabinských komentářích

Olga Navrátilová: Úvahy nad možnostmi a mezemi náboženské plurality ve společnosti

Časové úvahy

Otvorený list adresovaný predstaviteľom cirkví na Slovensku

Eseje a studie

Amedeo Molnár: Humanismus Jeronýma Pražského

Lenka Ridzoňová: Jeroným – člověk víry

Pavel Hošek: Drobná glosa k teologickému zázemí největšího Čecha

Ladislav Pokorný: Osobnost Karla IV. a dnešek

Ladislav Hejdlánek: Reflexe víry ve Starém zákoně

Jakub S. Trojan: Idea lidských práv v české tradici

Mária Martišková: Spravedlnost a milosrdenství dle Simone Weilové

Pavol Bargár: Je mnoho bohov... (Kázeň – Ex 7,1–2)

Recenze

Hromádково dědictví (Blahoslav Hájek)

Hledání klíče k záhadě (Jiří Schneider)

Kultura

Boj (Pavol Bargár)

Poezie

Odkud ta síla? (Jakub S. Trojan)

Personalia

Kázání při pohřebním rozloučení s Janem Šimsou (Jan Čapek)

Zprávy

Retreat opět v klášteře (Ladislav Pokorný)

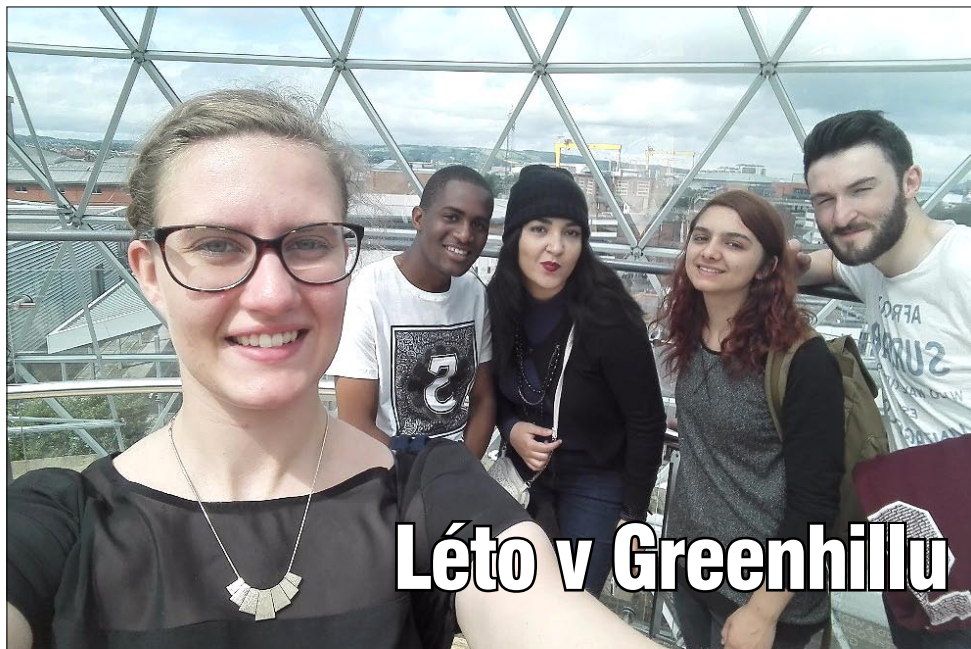
Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, Předplatné na rok 250 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz.

www.krestanskarevue.cz

Léto v YMCA Greenhill utíká velmi rychle, zvláště když nemáte čas se nudit. A to na táboře plném outdoorových aktivit se 60 až 80 hlúčícími dětmi opravdu nemáte.

Během předchozích šesti týdnů jsme postupně zlepšovali náš kolektiv a spolupráci letních dobrovolníků. Jedna ne tak dobrodružná ale všemi oblíbená aktivita je pravidelný páteční nákup v obchodě Tesco. Seznámili se i s ostatními dobrovolníky, kteří tu tráví celý rok. Podnikli s nimi několik aktivit, jako byl společný výlet do Belfastu, fotbalový turnaj proti ostatním zaměstnancům YMCA nebo kvíz o našich mateřských zemích. Zlepšili naši schopnost porozumět dětem mluvícím anglicky velmi rychle. Uvedli v praxi naše nabyté znalosti z tréninku a poznali krásy nejen okolní krajiny při výletech s dětmi do přírody. Nicméně pomalu ale jistě se začíná projevat částečná únava, která je ale zároveň velmi dobře kompenzovaná množstvím zážitků, takže tím se velmi rychle dorovnává.

Jedním z vrcholných zážitků byl víkend strávený na severním pobřeží Severního Irska. Další skvěle strávený čas během našeho dvouměsíčního

pobytu, kde jsme nabrali síly do dalších týdnů. V pátek odpoledne jsme se vydali na cestu. Třřhodinová cesta se nezdála ani tak dlouhá, když jsme ji strávili povídáním a vtipkovaním s lidmi, které máme rádi. V kempu jsme si postavili stany již téměř ve tmě, jeden stan měl rozměry padáku, tak jsme ho přejmenovali na palác, načež se ukázalo, že některé vnitřní části chybí a tak byl nakonec jen pro 2 lidi, později se dovnitř pod plachtu vešel ještě jeden stan – a to není překlep, opravdu jsme měli stan ve stanu, tomu říkáme luxus Severního Irska. Druhý den jsme navštřivili turisticky oblíbené cíle – Carrick a rede – lanový most, Giant ‘s Causeway – oblast se sloupcovým čedičem na pobřeží a Dark Hedges – ulici lemovanou nádherně spletitými stromy, známou hlavně díky seriálu Game of Thrones. Scenérie na severním pobřeží jsou opravdu úžasné.

Ale vůbec nejsilnější zážitky v každém zanechal CoasteeringNI – v neoprenech, helmách a záchranných vestách jsme šplhali po útesech nahoru, pak z nich skákali a snažili se plavat ve vlnách. Některé vlny byly poměrně velké a klidně nás strhly zpět do moře, i když jsme se snažili ze všech sil pevně držet útesu. Skoků do vody bylo nespočet, ale ty nejvyšší opravdu stály za to. Když

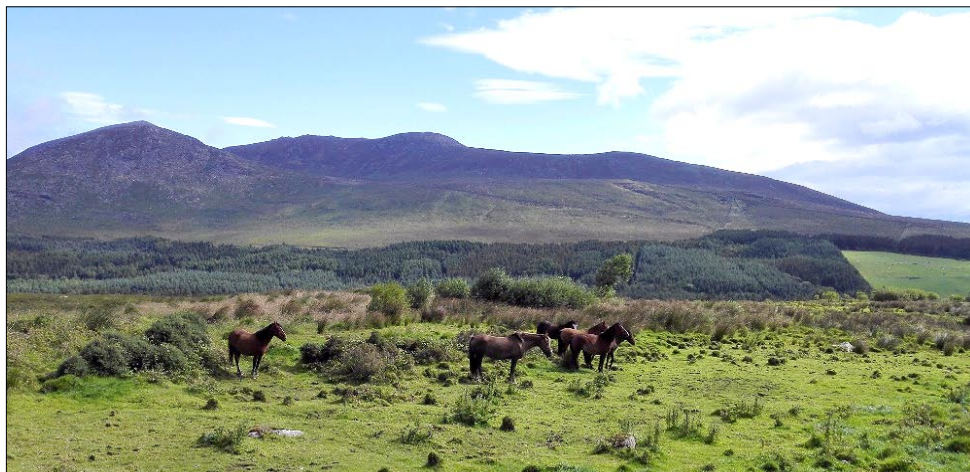
padáte osm a více metrů hluboko, trvá to snad hodinu a vy si říkáte, kdy už konečně bude konec. Nicméně když ten konec přeci jen přijde a vy se dotknete vytožené hladiny, přijde s ním i naprostý pocit blaženosti. Je to neuvěřitelný a nepopsatelný pocit, pokouřit alespoň o kousek své limity. Opravdu jeden z nejlepších zážitků našeho života a proto všude doporučujeme (doutáme, že i v budoucnu budeme mít ještě někdy možnost znovu opakovat tento jedinečný zážitek).

Odměnou za vyčerpávající výkon na mořském pobřeží nám bylo večeře ve vyhlášené místní restauraci. Většina si dala hráškovou polévku s chlebem, protože z coasteeringu jsme pěkně vymrzli. Nicméně hlavní chod už se

u všech různil. Někdo zvolil ryby nebo mořské plody jiný steaky nebo burgery. Severní pobřeží jsme si tedy opravdu vychutnali ze všech stran a zároveň bychom chtěli poděkovat i YMCA Greenhill, která tento výlet podpořila a sponzorovala.

V YMCA Greenhill už nám zbývá jen poslední týden... Nikomu se nám odtud nechce domů a tak si to tu s ostatními dobrovolníky a dětmi užíváme, co to jen jde, do poslední chvíle. Čeká nás už jen poslední Tesco, rozlučková večeře a potom se už všichni rozletíme opět zpět do našich domovů....

Terezie Barančicová, YMCA T. S., foto: autorka textu

Norsko země (ne)omezených možností?

Zhruba od druhé půlky srpna do konce roku 2016 jsem na vysokoškolském pobytu ERASMUS ve městě Trondheim v Norsku. Konkrétně studuji na největší vysoké škole v celém Norsku NTNU (prý toho dosáhla spojením s jinou univerzitou), každopádně je to obrovská škola. Je to škola zaměřená spíše na techniku a vědu, ale dá se tu vlastně studovat vše (snad kromě vaření guláše).

Jsem tu ještě vcelku krátce, na to abych mohl celkově hodnotit, ale některé rozdíly v přístupu jsou patrné od prvního momentu, tj. například, že do školy můžete kdykoli vstoupit, pokud máte studentskou kartu, tedy není tak jak například u nás v Ostravě, kde vás kolem osmé již začnou vyhazovat, stejně jako knihovna na fakultě má otevřeno do desíti do večera, o samotné velikosti a rozsáhlosti či vybavení fakulty už se raději nebudu bavit. Co jsem mluvil se zdejšími studenty, knihkupectví, menza a kiosk je prostě standart. Už v tomto přístupu ke studentům považuji snahu udržet studenty ve škole, aby měli možnost rozvíjet svůj potenciál.

Člověk ale díky pobytu někde jinde v jiné zemi, s jinými lidmi, zvyky, zákony, jazykem a tak dále rozvíjí všestranně svůj potenciál. Jako správný ymkař jsem samozřejmě vyhledal místní YMCA. Překvapilo mě, že na to jak je Trondheim poměrně velké město (cca 180 tis. obyvj.), tak zdejší pobočka není až tak velká, jak jsem možná čekal – dle paní předsedkyně okolo 300 členů.

Jelikož je Trondheim velmi studentské město, tak se nejvíce věnují zcela logicky studentům. Už jsem se zúčastnil několika Univerzitních Cafe, jak oni to nazývají, a musím říct, že i když všichni rozumí anglicky, člověka to i tak motivuje učit se norštinu, která je do značné míry mixem angličtiny a němčiny, což jsem se obojí učil, tak potenciál bych mohl mít, teď už jen překonat lenost.

Teď jsem se dokonce měl možnost zúčastnit víkendu jedné studentské křesťanské organizace v Lilehammru, a poznat spoustu nových lidí, promluvit si s nimi o Norsku, o tom co je tady jiné, odlišné, ochutnat pravou syrskou večeří a poznat tak i trochu vzdálenou kulturu, která, věřte mi, chutnala opravdu dobře.

Co to všechno přinese? Doufám, že se o něco vzdělám, získám kamarády a kamarádky, naučím se aspoň trochu nový jazyk, poznám novou krajinu, naučím se přežít v opravdové zimě, a mnohem více, to vše snad zvýší můj potenciál a uplatnění při práci v orlovské Ymce, či kdekoli jinde. Třeba se nám podaří udělat v budoucnu společný projekt, nevím, ale doufám v to...

Miroslav Sedláček, YMCA Orlová, foto: Archiv autora

Kurz samostatného vedoucího YMCA

proběhne

4.–6. listopadu 2016

v Jidřichově Hradci

více na www.ymca.cz

Povinnost evidence tržeb ve vztahu ke spolkům

Povinnost evidovat tržby je upravena zákonem č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb (dále jen „ZoET“), který je platný od 13. 4. 2016 a nabývá účinnosti postupně (ve čtyřech fázích) pro různé druhy činností.

Jako první se povinnost evidovat tržby stane účinnou pro ubytovací a stravovací služby, a to od 1. 12. 2016.

Principiálně:

Spolek/pobočný spolek není z důvodu právní formy vyjmutý z povinnosti EET. Povinnost evidovat tržby se vztahuje na všechny poplatníky daně z příjmů právnických osob a takovým poplatníkem je i spolek/pobočný spolek, protože je právnickou osobou (viz. § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 568/1992 Sb. o daních z příjmů).

ZoET ale dále stanoví podmínky, které musí být splněny, aby povinnost evidovat tržby vznikla, a jejich splnění je třeba posoudit pro každou právnickou osobu (spolek/pobočný spolek) individuálně.

Každý spolek tedy musí zvážit podmínky konkrétní činnosti, kterou provozuje a údaje ze svého hospodaření a posoudit, jestli povinnost evidovat tržby má nebo nemá, popř. zda nestačí něco změnit, aby evidovat tržby nemusel (pokud je z hlediska splnění podmínek pro evidenci tržeb na hranici).

Základní pravidla pro posouzení, zda má spolek povinnost evidence tržeb podle ZoET:

- a. povinnost evidence tržeb se vztahuje na podnikatelskou činnost – v případě spolku/pobočného spolku tedy připadá v úvahu vznik povinnosti evidovat tržby jen při vedlejší hospodářské činnosti spolku/pobočného spolku (vykonávané na základě živnostenského nebo jiného podnikatelského oprávnění, popř. pronájem nemovitostí),
- b. povinnost evidovat tržby podle ZoET vznikne jen pokud spolek/pobočný spolek přijímá platby z vedlejší hospodářské činnosti některou z forem, kterou stanoví § 5 ZoET (zjednodušeně řečeno – hotovost; platba kartou; směnkou; šekem; a obdobné formy

platby – dárkové karty, poukázky na zboží nebo služby v určité hodnotě apod.; započtení kauce zaplacené způsoby dříve uvedenými).

Obě uvedené podmínky musí být splněny najednou.

S ohledem na specifika činnosti spolku/pobočného spolku jako veřejně prospěšného poplatníka – tedy právnickou osobu, která z podstaty své existence není podnikatelským subjektem, stanoví ZoET ještě výjimku z povinnosti evidence tržeb, pro veřejně prospěšného poplatníka, a to pro případ, že jím vykonávaná podnikatelská činnost je pouze „drobná podnikatelská činnost“.

Za drobnou podnikatelskou činnost ZoET považuje vedlejší hospodářskou činnost, pokud příjem/výnos z takové činnosti za předchozí účetní období (v případě spolku/pobočných spolků nejčastěji asi kalendářní rok) není vyšší než 175.000,- nebo příjem/výnos z takové činnosti tvoří méně než 5 % celkových příjmů spolku/pobočného spolku za posuzované období.

V případě, že podnikatelská činnost spolku/pobočného spolku splňuje kritéria, aby byla „drobnou podnikatelskou činností“, pak spolek/pobočný spolek nemá povinnost evidovat tržby z této činnosti podle ZoET.

Povinnost evidovat tržby ve smyslu ZoET tedy závisí na činnosti konkrétního spolku/pobočného spolku, ne na právní formě. Jestli povinnost vzniká nebo nevzniká, závisí na splnění podmínek uvedených v zákoně, a to musí posoudit každý spolek/pobočný spolek samostatně. Předpokladem je samozřejmě seznámit se se zákonem a případně i metodikou vydanou Ministerstvem financí.

Obecně bych postup rozhodování stručně popsala v několika bodech takto:

- a. posoudit, jestli spolek/pobočný spolek „podniká“ (tedy vykonává vedlejší hospodářskou činnost – má živnostenské oprávnění, pronajímá nemovitosti);
- b. posoudit jestli v souvislosti s podnikáním přijímá platby v hotovosti nebo jiným způsobem podle ZoET;

- c. posoudit jestli v případě podnikání nejde o „drobnou podnikatelskou činnost“.

Pokud spolek podniká, přijímá v rámci podnikání platby některým ze způsobů podle § 5 ZoET a nejde zároveň o drobnou podnikatelskou činnost, pak má povinnost evidovat tržby podle ZoET.

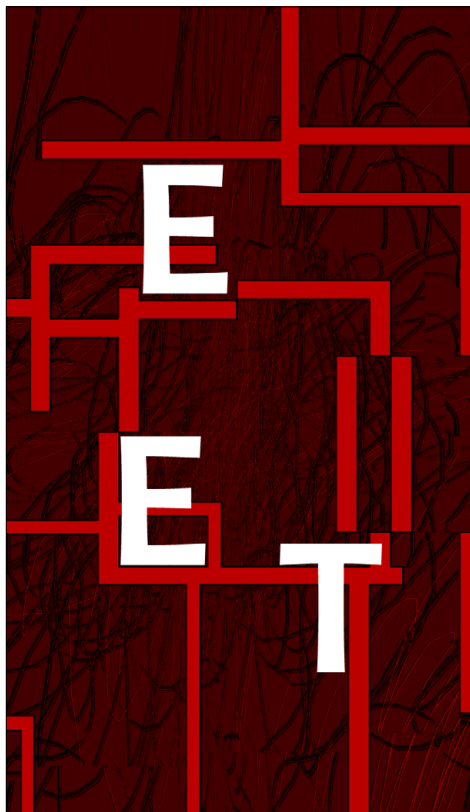
V případě, že předmětem podnikatelské činnosti spolku/pobočného spolku jsou ubytovací, popř. stravovací služby je povinen zahájit evidenci tržeb od 1. 12. 2016.

Pokud spolek dojde k tomu, že ačkoliv provozuje vedlejší hospodářskou činnost, nemá povinnost evidovat tržby z nějakého zákonem stanoveného důvodu (protože např. nepřijímá hotovostní ani jiné platby, které ZoET uvádí, platby které přijímá způsobem podle § 5 ZoET nepatří mezi „rozhodné příjmy“ – tedy nejsou příjmem z podnikání; provozuje jen drobnou podnikatelskou činnost,...), *musí na požádání kdykoliv doložit Finančnímu úřadu na základě jakého důvodu evidenci tržeb podle ZoET neprovádí.*

Pro úplnost ještě uvádím, že podle mého názoru pro účely stanovení výše příjmu/výnosu z vedlejší podnikatelské činnosti u ubytovacích služeb spolek musí za příjmy z podnikání považovat jen ty příjmy, které vznikly bez souvislosti s hlavní činností spolku.

Př: Byl-li na základně o víkendu ubytovaný dětský oddíl na výpravě – platba za ubytování není příjmem z podnikání spolku. Pokud byla na základně o víkendu ubytována skupina lidí, kteří s činností spolku nemají nic společného (nečlenů spolku) nebo šlo o soukromou akci členů spolku bez vazby na jeho hlavní činnost (např. rodinná dovolená), platba za ubytování je příjmem z podnikání. Platby za ubytování je tedy třeba dělit podle toho, kdo byl ubytován.

V případě, že spolek provozuje více předmětů podnikatelské činnosti (např. ubytovací služby, nakladatelská a vydavatelská činnost, maloobchod a velkoobchod), platí, že pro účely posouzení povinnosti evidovat tržby se příjmy z těchto činností sčítají. Metodika k evidování tržeb hovoří ve vztahu k veřejně prospěšnému poplatníkovi (tj. i spolek/pobočný spolek) o „příjmech/výnosech

z drobné podnikatelské činnosti“, tedy bez zohlednění toho, zda příjmy plynou z jedné nebo více činností. ZoET stejně jako Metodika k evidování tržeb ve vztahu k podnikatelským subjektům nestanoví nic, co by nasvědčovalo tomu, že se mají jednotlivé předměty činnosti vykonávané jedním poplatníkem posuzovat pro účely stanovení povinnosti evidence tržeb odděleně, naopak, podle obecných zásad uplatněných v ZoET a Metodice, minoritní předmět podnikatelské činnosti u těchto subjektů podléhá povinnosti evidence tržeb spolu s hlavním předmětem činnosti bez ohledu na rozsah příjmu/výnosů, které z něj reálně plynou. Shora uvedené nasvědčuje právě tomu, že i „drobná podnikatelská činnost“ spolku/pobočného spolku se posuzuje jako celek, bez ohledu na to, kolik předmětů činnosti spolek/pobočný spolek provozuje.

Mgr. Alena Hájková, grafika: J VH, publikováno se souhlasem autorky a ČRD M

Český

2016

TENSINGOVÝ FESTIVAL

Závěrečný koncert

28. 10.

Masarykův kulturní dům
Mělník

17:00

vstup zdarma

pořádá

Ten Sing
Huďba / Tanec / Divadlo

s podporou

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

ANKETA 3/2016

V čem vidíte největší potenciál YMCA?

V programu		(151 h)
V síle poslání		(145 h)
V lidech		(151 h)
V tradici		(154 h)
V internacionalitě		(156 h)
Ve stabilitě		(141 h)
V otevřenosti		(138 h)

Celkem hlasovalo: 1036

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Tato anketa se vztahuje k hlavnímu tématu čísla. Jak vidno na první pohled, je velmi vyrovnaná. To na jednu stranu může naznačovat paradoxní vítězství jedné z uvedených možností, která však skončila předposlední – tedy stability, protože vyrovnané šance různých potenciálů lze chápat také tak, že žádná z uvedených oblastí není výrazně problematická a to rozhodně přispívá ke stabilitě organizace. :-)

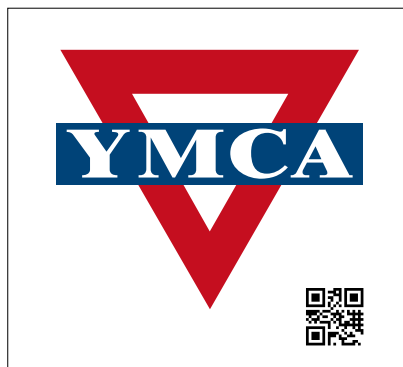
Čistě formálně je tedy za vítěze nutno označit internacionalitu, což nepochybně dává Ymce silný náboj, stejně jako tradice, na kterou jsme náležitě hrdi. Anketu jsem sledoval průběžně a dlouhou dobu vedla síla poslání, což pro mě bylo dost překvapivé, ale je možné, že to bylo způsobeno tím, že dle mého předpokladu na web chodí nejdříve členové YMCA a až později ti, kdo na stránky přijdou přes nějaký vyhledávač. Závěr: Je na čem stavět!

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA 2016

Chystají se nové propagační předměty... Máme už spoustu různobarevných nafukovacích balonků, chystá se dotisk oblíbených triček YMCA – prostor pro tebe. Dalšími novinkami budete jistě mile překvapeni.

Jinak jsou k dispozici nové létáčky velikosti CD, se základními informacemi o YMCA – viz obrázek.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Sekretář YMCA

Kdo je to sekretář YMCA? Jaká je historie této pozice? Jaké jsou jeho úkoly a role? Jaké kompetence by měl mít? Kde sehnat, jak vychovat, jak si udržet kvalitního sekretáře? Napište svou zkušenost, udělejte rozhovor... nebo máte-li jakoukoliv poznámku, připomínku, příspěvek k tomuto tématu, napište!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 11. 2016.

VOLEJBALOVÝ TURNAJ YMCA

KDE? Tělocvična UPCE, Kunětická 92, Pardubice

KDY? **11. února** (sobota) **2016**

6. ročník

STARTOVNÉ: 600 Kč/TÝM

Své týmy přihlašujte na: dstradal@seznam.cz

zahájení turnaje **10:00**

konec turnaje **17:00**

PODMÍNKY ÚČASTI:

1. řádně přihlášený tým
2. včas zaplacené startovné na účet
(info o platbě po přihlášení)

Pro každý tým zajištěno jedno balení vod.

Pro vítěze putovní pohár a chutná odměna :)

Turnaj pořádá YMCA DAP
Kontakt:
David Strádal
tel.: 605 701 010
email: dstradal@seznam.cz

